

До Ради суддів України

Беляневича Вадима Едуардовича

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Я, Беляневич Вадим Едуардович, повідомляю про мотиви, якими я керуюсь у бажанні бути призначеним суддею Конституційного Суду України.

Я отримав вищу юридичну освіту у 1989 році, з цього року працював юрисконсультом, а починаючи з 1994 року – адвокатом, тобто маю стаж професійної діяльності у сфері права більше тридцяти років.

Працюючи в різних юридичних і адвокатських фірмах, переважно здійснював діяльність із захисту прав і законних інтересів та представництва громадян та організацій в судах різних юрисдикцій та інстанцій, починаючи з місцевого суду і закінчуючи Верховним Судом України як найвищим судом системи судів.

В певний момент, відчувши брак знань і теоретичної підготовки, паралельно з основною діяльністю адвоката, почав займатись науковою діяльністю, результатом якої став захист у 2001 році дисертації з проблем арбітражного (господарського) судочинства та присвоєння наукового ступеня кандидата юридичних наук.

Після захисту не полішав наукові дослідження та науково-публіцистичну діяльність з проблем судоустрою і судочинства.

В той період, розуміючи проблематику неоднаковості правозастосування, зосередився на підготовці Науково-практичного коментаря до Господарського процесуального кодексу України. За моїм авторством цей Коментар витримав чотири видання протягом 2006 – 2014 років. В ці ж роки я упорядкував декілька збірок правових позицій Вищого господарського суду України та Верховного Суду України з питань застосування норм матеріального і процесуального права під час розгляду судами господарських справ та вирішення господарських спорів.

Починаючи з 2014 року моя професійна діяльність була певною мірою пов’язана з законотворчою роботою над змінами до Конституції України в частині судоустрою у складі Ради з питань судової реформи та Конституційної комісії, яка завершилась ухваленням Верховною Радою відповідних законодавчих актів, і завдяки цьому я набув певного досвіду конституційного законотворення. Однією із складових цих робіт було напрацювання нової редакції Закону України «Про Конституційний Суд України», який було ухвалено Верховною Радою у липні 2017 року. Вважаю одним з головних досягнень цього Закону запровадження інституту конституційної скарги, який

надав потужній імпульс розвитку конституційної юрисдикції у забезпеченні верховенства Конституції України.

В цей час я, вже будучи обраним у червні 2015 року З'їздом адвокатів України членом Вищої ради юстиції, долучився до практичної роботи з державотворення: після внесення змін до Конституції України в частині правосуддя та прийняття імплементаційних законів як член Вищої ради юстиції (в подальшому Вищої ради правосуддя) брав безпосередню участь у створенні Вищої ради правосуддя на нових конституційних засадах, запровадженні нових процедур в її діяльності.

З лютого 2017 року і до закінчення повноважень 30 квітня 2019 року працював на посаді заступника голови Вищої ради правосуддя. В цей період переді мною Вищою радою правосуддя було поставлено завдання зі створення нормативно-правових актів, що відповідно до закону регулюють окремі сфери діяльності Вищої ради правосуддя, а також унормування здійснення окремих повноважень Ради. Окремими завершеними документами є дві Щорічні доповіді про стан незалежності судів в Україні (за 2017 та 2018 рр.), які вперше в діяльності органів судової влади були підготовлені за моєї безпосередньої участі, починаючи з розробки ідеї, методології доповіді, залучення органів та установ системи правосуддя, а також громадськості і експертів.

Зараз я повернувся до наукової творчої роботи, Багато років був членом науково-консультативних рад Вищого господарського суду України та Верховного Суду України. Як член науково-консультативної ради Верховного Суду в цей час працюю над актуальними проблемами правозастосування.

Підводячи риску, вважаю що мій багаторічний досвід професійної діяльності у сфері права, рівень знань та компетенції, моральні якості є основою для прагнення продовжити свою діяльність правника у якості судді Конституційного Суду України.

Головним мотивом цього кроку є бажання працювати на розвиток нашого громадянського суспільства, зміцнення української державності, утвердження зasad верховенства права у правотворчій і правозастосовній діяльності.

23 липня 2019 року

Беляневич В.Е.